

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 222**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste,

Min käraste, jag vet att, att du har skrivit mig. Det är inte så mycket som jag vill säga. Och så mycket som jag vill säga. Och så mycket som jag vill säga.

Tack för ditt långa brev. Det var du väl, att det inte var något annat. Sprengels artikel lärde jag med en känsla af att det var en lefnads skärm för alla, som kommit med i litteratur. och att det var en hedra att inte vara med, sådant där indirekt kan göra en själf bedsen, men det kan aldrig skada, jag trodde, att det var Oscar, som skänkt fram något, något sådant där jag ej märkt det. Men det är väl Leverhies artikel, som var det svåraste och som gör igen i dina tankar.

Jag sitter just och skriver till Bernier för att sätta in min tillsynan. Jag var ännu skriva till min vän, en helt enkelt. Men så tyckte jag att jag skulle vänta till posten från för att se, om du ej funnit ut något. Jag nämnde mig, att min "käraste vän" skulle om något elda uppfinningsförmågan. Jag vetar ju inte till att jag är hopplöst dunn i sådant här, så jag är mycket tackbar för hjälpen. Jag tycker, att det är mycket bra. Sedan har jag läst första korrekturen på affressen, så långt som till resan öfver bron. Vill du alltså ha något annat, kan du telegrafera, men djest blir det, som du föreslagit, mycket tack. Tyck inte att jag är ovänlig, som ej kan finna något vackert själf, men utra posse namn obliqatur. Det betyder minst att ingen kan gå öfver förmågan. Glad jag är löjligt hjälplös, då det är höjiga om att fructuösa för allmänheten med något som inte är onödigt till ditt och med något, som är mig nitiskt heligt. Nu till sist sökte jag tänka, att jag skulle hitta på en tillsynan för en djälte i en bok, det skulle vara en sådant.

Det var bra, att du fick säga ut till Karl och det var bra att du kommit in i litteraturhistorien. Du tycker minst, att jag är fastligt oförstående, men jag blef så glad, att det kunde vara Sprengel. Och jag har aldrig lidit så, som då min nyheter blef hjälpen till bänd tänka och inte jag, därför att jag var ful och halt. Och du är en genialist människa och kan skriva svenska. Jag förstår inte, jag har varit nedslagen och orolig hela dagen, men ditt brev gjorde

